

Protokoll – AU-møte 2017/08

Dato: 6. juli 2017, med e-postbehandling i forkant.
Møteform: Telefonkonferanse og e-post
Deltakende: Jan Hendrik Parmann (JHP), Hans Erik Johnsen (HEJ) og Dana Meknas (DM)
Referenter: Hans Erik Johnsen og Jan Hendrik Parmann

Sak:

Persbråten's appell datert 11. mai 2017 i forhold til NBBF v/generalsekretærens avgjørelse den 9. mai 2017. Avgjørelsen omhandlet Persbråten's protest på spilleberettigelse for Ammeruds spillere Ronald Timius og Rivelino Pierre under 1M-sluttspillet/Kvalifiseringen til BLNO 2017/2018.

Saksdokumenter:

Dokument A Protest fra Persbråten med kvittering gebyr
Dokument B Uttalelse på protest fra Ammerud Basket
Dokument C Vedtak administrasjon protest 2017-01
Dokument D Appell fra Persbråten på sak 2017-01
Dokument E Appellgebyr Persbråten
Dokument F UDI 11052017
Dokument G Spillere med Foreign Player License 2016-2017
Dokument H Utenlandske 1M spillere 2016-2017
Dokument I Liste over utenlandske spillere Frøya (tilleggsliste 1M spillere 2016-2017)
Dokument J Kampskjemaer BLNO kval. 2017
Dokument K Kampskjemaer Persbråten 2015-2016
Dokument L Innhenting av dokumentasjon fra Ammerud med tilhørende vedlegg
Dokument M Utenlandske spillere 1M Persbråten 2015-2016
Dokument N Foreign Players License Persbråten 1M 2015-2016
Dokument O Svar fra Ammerud 29.06.2017
Dokument P Dokumentert siste spilte kamper for Ammerud spillerne BLNO 2016-2017
Dokument Q Mail fra UDI
Dokument R Mailer mellom JHP og Ammerud (kopi til Persbråten)

Regelgrunnlag og andre henvisninger:

- NBBFs kampreglement med fortløpende henvisninger i saksfremstillingen.
- NBBFs tingprotokoller fra hhv. 2012 og 2014.

Habilitet:

Samtlige deltakende AU-medlemmer var habile iht. særskilt habilitetsvurdering i AU-møte nr. 2017-07.

Mandat:

AU har mandat til å behandle saken med hjemmel i NBBFs protest- og appellreglement kapittel 3 pkt. 1.a:

«Enhver protest som er avgjort av NBBFs administrasjon eller regionstyret som første instans, kan appelleres til Arbeidsutvalget, som da er annen instans.»

Saksfremstilling:

I sluttspillet for regional 1. divisjon menn, arrangert i Bergen 21.-23. april 2017, som også fungerer som kvalifisering for neste sesongs BLNO, er de to nedrykkede lagene fra BLNO også kvalifisert, jfr. Reglement for BLNO § 4.

To av spillerne fra Ammerud, Rivelino Pierre og Ronald Timus, begge fra USA, forlot Ammerud tidlig i BLNO sesongen. De hadde ved seriestart gyldig opphold i Norge og var innvilget relevant FIBA lisens. Hvorvidt utreise skyldtes at klagesaken knyttet til deres midlertidige oppholdstillatelse ble avgjort i spillernes disfavør eller foretakskarantene som ble ilagt Ammerud er uklart og hverken Ammerud eller UDI har gitt tilgang til relevant informasjon, se nedenfor. Spillerne forlot uansett Norge, men returnerte for å spille for Ammerud i 1M-sluttspillet.

Det er ikke omstridt at spillerne kom til Norge kun for å delta i sluttspillet.

Persbråten henviser i sin protest til regelverket for utenlandske spillere og internasjonale overganger kapittel 1 pkt. 3 som sier

«Kopi av gyldig oppholds- og arbeidstillatelse eller søknad om tilsvarende og kopi av pass må følge med liste over spillere i nasjonale serier (BLNO/Kvinneligaen). Lisens gis kun til de spillere som har dette avklart.»

Det henvises også til det samme reglementets pkt. 4, som blant annet sier at

«Utenlandske spillere som skal delta for en klubb i NBBFs eliteserie eller førstedivisjon, skal i tillegg inneha gyldig "FIBA Foreign Player Licence"».

Det henvises også til regelteksten i NBBFs kampreglement kapittel 6, pkt. C.1. for utenlandske spilleres kvalifikasjoner som sier:

«Et lag kan maksimalt bruke 2 – to – spillere fra land utenfor Europa i samme obligatoriske kamp. I tillegg kan et lag bruke inntil 2 – to – spillere som av norske myndigheter er registrert som asylsøkere, flyktninger, eller har lovlig opphold i Norge på bakgrunn av familiegjenforening. Lovlig opphold betyr ikke et turistvisum. (Lovlig opphold må være lengere enn 90 dager og kan ikke være på grunn av basketball ellers må spiller telle som utenlandsk).»

Persbråten anfører at siden sluttspillet gjaldt "førstedivisjon" og spillerne var her på turistvisum så skal Ammerud diskvalifiseres fra den aktuelle turneringen og ikke rykke opp til BLNO.

Ammerud bestrider Persbråtens regeltolkning. De hevder at sluttspillet følger reglene for 1M, at det i 1M ikke er krav om FIBA lisens og at forbudet mot turistvisum ikke gjelder for spillere opp til to spillere pr. lag fra land utenfor Europa. Etter det opplyste var det ikke flere spillere enn de to fra land utenfor Europa på Ammeruds lag i sluttspillet.

Til saksbehandlingen skal det også påpekes at Ammerud Basket har kritisert AU for å behandle saken basert på alminnelige prinsipper om kontradiksjon, dvs. at begge parter får tilgang til all dokumentasjon og korrespondanse. Av hensyn til senere saker skal det påpekes at det er et ufravikelig prinsipp at begge parter i en slik sak skal se alle dokumenter og all kommunikasjon. AU kan ikke tilbakeholde bevis for en av partene. At Ammerud også har nektet å fremlegge deler av dokumentasjonen AU har bedt om og som AU anså (og fortsatt anser) som relevant er meget kritikkverdig.

Vurdering:

AU vil innledningsvis påpeke at det som her har funnet sted ikke er i henhold til de grunnleggende intensjoner bak regelverket det er vist til fra Ammeruds side. At et lag skal kunne gis anledning til å hente inn spillere som kun deltar i sluttspillet (etter å ha forlatt landet av en av de to mulige årsaker som er nevnt ovenfor) vil kunne gi 1M sluttspillet et merkelig sportslig preg dersom en eller flere klubber har gode kontakter og økonomiske ressurser.

Det er på det rene at spillerne Rivelino Pierre og Ronald Timius forlot Ammerud høsten 2016. Det kan se ut som om dette skyldtes at deres muligheter for å arbeide i Norge ble inndratt ved avgjørelse i UDI ultimo september 2016. AU har ikke kunnet avvente endelig bekreftelse fra UDI av hensyn til lang saksbehandlingstid. Alternativt forlot spillerne Ammerud fordi Ammerud fikk såkalt foretakskarantene. AU får opplyst fra UDI på generelt grunnlag at dette i seg selv ikke ville ført til at spillerne måtte reise fra landet, men primært skal forhindre nye ansettelses.

Dersom de forlot landet som følge av at den midlertidige oppholdstillatelsen opphørte skal det påpekes at det også kan antas at de heller ikke var spilleberettiget de kampene som de faktisk også spilte i BLNO høsten 2016 før de returnerte til hjemlandet. Disse forholdene kan imidlertid ikke lengre påvirke kampresultatene for denne perioden, da fristen for NBBF til å underkjenne disse resultatene er satt til 3 måneder, jfr. NBBFs kampreglements kapittel 6 pkt. G.2 omhandlende spillernes kvalifikasjoner. Dette bør etter AUs syn vurderes i forhold til andre sanksjoner fra NBBFs sanksjonskomité og AU vil vurdere oversendelse dit. Denne saken dreier seg imidlertid om det aktuelle sluttspillet og her befinner vi oss innenfor den aktuelle tremånedersfristen til NBBF, som er 21.-23. juli.

NBBFs kampreglement kapittel 6, pkt. C.1. har følgende ordlyd:

«Et lag kan maksimalt bruke 2 – to – spillere fra land utenfor Europa i samme obligatoriske kamp. I tillegg kan et lag bruke inntil 2 – to – spillere som av norske myndigheter er registrert som asylsøkere, flyktninger, eller har lovlig opphold i Norge på bakgrunn av familiegjenforening. Lovlig opphold betyr ikke et turistvisum. ...»

Her refererer Persbråten til ordlyden «Lovlig opphold betyr ikke et turistvisum.». Denne setningen refererer imidlertid til begrepet «lovlig opphold», for å forklare begrepsbruken i setningen foran, som er tilleggsregelen, og refererer ikke til regelens første setning som gir adgang til to spillere fra land utenfor Europa. Det er altså først når det er tale om ytterligere to spillere fra land utenfor Europa at forbudet mot turistvisum som oppholdsgrunnlag er relevant. Den skal sikre at man ikke får familiegjenforeningssøkere på turistvisum inn som spillere. Denne regelen legger derfor ikke hindringer for de aktuelle spillerne fra USA siden Ammerud ikke hadde andre spillere med fra land utenfor Europa.

Utgangspunktet er da at turistvisum kan utgjøre grunnlag for spill for spillere som ikke er profesjonelle (for disse vil det kreves midlertidig oppholdstillatelse iht. utlendingslovens § 61.). I den sammenheng skal det understrekes, siden Ammerud synes å ha misforstått reglene, at det å utføre arbeid i utlendingslovens forstand ikke innebærer at det samtidig er et krav til lønn eller annet vederlag. Man kan altså ikke komme seg utenfor reglene ved å hevde at en profesjonell spiller ikke får lønn, men arbeider gratis.

Videre viser Persbråten til NBBFs reglement for utenlandske spillere og internasjonale overganger kapittel 1 pkt. 3, der det fremgår:

«Kopi av gyldig oppholds- og arbeidstillatelse eller søknad om tilsvarende og kopi av pass må følge med liste over spillere i nasjonale serier (BLNO/Kvinneligaen). Lisens gis kun til de spillere som har dette avklart.»

Spørsmålet er om sluttspillet for regional førstedivisjon skal spilles etter regelverk for BLNO eller for regional førstedivisjon. Svaret finner vi i NBBFs reglement for BLNO kapittel 4, som har følgende ordlyd: «Lag 9 og 10 rykker ned til regional 1. divisjon, men er kvalifisert til deltakelse i årets kvalifiseringsturnering for påfølgende sesongs BLNO.» Denne regelen stadfester at lagene er å regne som førstedivisjonslag i regional serie. Regelverket

for sluttspillet, og dermed også kvalifiseringsturneringen for BLNO er da NBBFs reglement for regional førstedivisjon, kapittel 5, noe det ble orientert om i forkant av turneringen. Ut fra dette er AUs vurdering at NBBFs sluttspill for regional førstedivisjon, og kvalifisering til neste sesongs BLNO, skal spilles etter reglementet for regional førstedivisjon. Dermed kommer ikke kravet i NBBFs reglement for utenlandske spillere og internasjonale overganger kapittel 1, pkt. 3 om gyldig oppholds- og arbeidstillatelse, til anvendelse for spillere i det aktuelle sluttspillet.

Det blir fra Persbråtens side også referert til kravet i NBBFs reglement for utenlandske spillere og internasjonale overganger kapittel 4:

«Utenlandske spillere som skal delta for en klubb i NBBFs eliteserie eller førstedivisjon, eller som deltar i FIBA Europe Club Competitions, skal i tillegg inneha gyldig "FIBA Foreign Player Licence".

En spiller kan kun være lisensiert til et nasjonalt basketforbund om gangen. Timus og Pierre hadde «FIBA Foreign Player Licence» ved starten av sesongen og har etter det AU har kunnet bringe ikke spilt basketball i andre land i mellomtiden. Hvorvidt de har mistet denne i løpet av sesongen vil være avgjørende dersom det er et krav at utenlandske spillere i sluttspillet skal ha slik lisens.

Det følger av regelen sitert ovenfor at utenlandske spillere i førstedivisjon også skal ha gyldig «FIBA Foreign Players Licence». Det avgjørende blir da om sluttspillet er "førstedivisjon" i reglenes forstand, slik Persbråten hevder. Av hensyn til tolkningen må man se hen til historikken bak regelverket og tilhørende praksis.

Reglement for utenlandske spillere og internasjonale overganger ble vedtatt på NBBFs ting i mai 2012 som forslag/vedtak nr. 3 i tingprotokollen fra 2012. På det tidspunktet het det som i dag heter «regional 1. divisjon menn» «2. divisjon menn», siden det på dette tidspunktet var to nasjonale serier (BLNO og 1. divisjon menn). Det var den nasjonale serien «1. divisjon menn» som dette regelverket var ment for og refererer til. Det er åpenbart naturlig at de to nasjonale seriene skulle underlegges samme regler.

Foran sesongen 2013/2014 var det for få lag med i de to nasjonale seriene, noe som medførte at BLNO og 1. divisjon menn ble slått sammen til én liga gjennom en styrebeslutning. Regional 2. divisjon menn ble fremdeles hetende «2. divisjon menn» i sesongen 2013/2014. Gjennom vedtak nr. 18 i på NBBFs forbundsting i 2014 ble «regional 2. divisjon menn» omdøpt til «regional 1. divisjon menn» da det var misvisende å ikke ha noe som heter 1. divisjon i ligasystemet. Reglement for utenlandske spillere og internasjonale overganger, som inneholder begrepet «førstedivisjon», ble imidlertid ikke korrigert i henhold til dette. Etterfølgende praksis viser at dette må ha vært en ren inkurie, dvs. mangelfull regelgjennomgang for å sikre konsistent begrepsbruk. AU har derfor undersøkt om det har vært delte oppfatninger om praksis rundt dette regelverket, dvs. om "førstedivisjon" har vært tolket slik at det skal omfatte også regional 1. divisjon. Praksisen for utenlandske spillere i regional 1. divisjon viser, uten unntak, at ingen utenlandske spillere i regional 1. divisjon verken har innløst eller fått krav om å innløse «FIBA Foreign Players Licence» for å spille i disse seriene. Praksisen er således fast og varig. Dette gjelder også Persbråtens utenlandske spillere da klubben spilte i regional 1. divisjon i sesongen 2015/2016. Konklusjonen er at begrepet «førstedivisjon» i NBBFs reglement for utenlandske spillere og internasjonale overganger referer til en nedlagt nasjonal førstedivisjon og ikke dagens regionale 1. divisjon, og at samtlige klubber har opptrådt i henhold til dette. Å stille så strenge krav til spillere i regionale serier ville etter alle solemerker ført til reaksjoner og det spiller svært mange utenlandske spillere i disse divisjonene, uten FIBA lisens. AU kan således ikke tolke reglene dit hen at det for å delta i sluttspillet for 1. divisjon og kvalifiseringen til BLNO kan oppstilles et krav om at utenlandske spillere skal ha «FIBA Foreign Players Licence».

I denne saken isolert sett blir derfor ikke tolkninger rundt gyldigheten av de respektive spillernes «FIBA Foreign Players Licence» relevant, men AU registrerer som nevnt innledningsvis, at de aktuelle spillerne har spilt kamper for Ammerud i BLNO etter at de trolig er fratatt sin tillatelse til å arbeide i Norge.

AU vil gi uttrykk for at det ikke er vanskelig å forstå Persbråtens reaksjon på det som skjedde under sluttspillet og at det er en reaksjon det er lett å ha sympati med. Ved å hente de to aktuelle spillerne til kvalifiseringsturneringen, har Ammerud utnyttet et hull i kampreglementene på en måte som AU opplever som lite forenlig med kvalifiseringsturneringens intensjoner og god sportsånd. Det å fly inn forsterkninger for en enkelt kamphelg er ikke en fremgangsmåte som gir sporten kredibilitet og levskraft. Ammerud hadde andre spillere tilgjengelige som kunne spilt, og handlingen bærer bud om å vinne "for enhver pris". AU ser derfor et klart behov for å gjennomgå det gjeldende regelverket med mål om å få fremmet endringsforslag til tinget som kan forhindre denne typen hendelser i fremtidige sluttspill.

AU har imidlertid kun mandat til å fatte avgjørelser rundt kamputfall og protester som har grunnlag i eksisterende regelverk. I denne saken gir ikke kampreglementet rom for å nekte de to spillerne spilletillatelse i det aktuelle sluttspillet, uavhengig av NBBF/AUs idrettspolitiske syn. Skulle AU kommet til motsatt resultat ville det innebåret at en lang rekke utenlandske spillere har spilt ulovlig de siste sesongene og man ville anvendt regler for nasjonale serier på regionale serier på en måte som ville være i strid med det reglene i realiteten gir uttrykk for, nemlig at det stilles særlige krav til nasjonale serier.

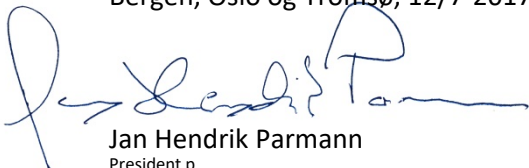
Vedtak:

Persbråtens appell avvises.

Protest:

Denne avgjørelsen kan appelleres iht. NBBFs Norges Basketballforbunds protest- og appellreglement. En appell sendes til NBBF/Appellkomiteen gjennom den instans som har fattet en avgjørelse i saken. Appellkomiteen er siste instans. Appellfrist er satt til 72 timer etter at avgjørelsen er gjort kjent, og protestgebyr er satt til kr 1.500,-.

Bergen, Oslo og Tromsø, 12/7-2017:

Jan Hendrik Parmann
President p

Hans Erik Johnsen
2. Visepresident

Dana Meknas
Styremedlem